

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Sunt Domnul slavei! Slava Mea Mă ascunde în ea, că nimeni pe pământ nu poate purta vederea slavei Mele când ea se aude venind ca să Mă fac cuvânt peste pământ, stând acoperit de slava Mea. Amin.

Când Eu Mă arăt omului ales de Mine pentru slava Mea ca să Mă vestească apoi cu ea prin cuvânt de trimitere, acela trăiește și nu moare sub lucrarea slavei Mele, dar când el vestește slava Mea pe care zice că o vede și că vorbește cu el, acela moare precum este scris, căci se umple de mândrie și de dor de slavă și de bucurie și nu știe că slava Mea este înfricoșătoare peste om, și Eu abia îl pot ține pe om sub ea când vin cuvânt pe pământ ca să Mă știe oamenii și să cunoască slava Mea și viața Mea în ei.

E zi de praznic sfânt, poporul Meu. E praznicul aducerii-aminte a slavei Mele când fața Mea s-a făcut alta, și cămașa Mea, strălucitoare, iar cei doi martori cerești, Moise și Ilie, care s-au arătat în slavă, vorbeau cu Mine sfârșitul pe care aveam să-l împlinesc în cetatea Ierusalimului, căci Eu îi vestisem pe ucenici că voi pătimi mult, lepădat de mai-marii preoților, de bătrâni și de cărturari, și apoi voi fi omorât, și a treia zi voi învia, și le-am spus: *«Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și în fiecare zi să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și mântuiască sufletul, îl va pierde, dar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine, și-l va mântui»*. Le-am spus acestea mai înainte să Mă arăt slăvit în fața lor, după ce le-am vorbit de moartea Mea cea slăvită, ca atunci când vor vedea slava Mea, și în ea pe Moise și pe Ilie vorbind cu Mine înaintea lor pe cele ce voi pătimi, să creadă ei, căci Eu omului ales de Mine îi ajut credința prin faptele cele doveditoare prin slava Mea. Amin.

O, fiilor, slava Mea e grea de dus de om, iar vederea ei îl înspăimântă pe om. Când i-am luat pe cei trei ucenici și M-am suit cu ei în munte ca să-L rog pe Tatăl să le arate lor slava Mea cea de la El și să Mă mărturisească lor Tatăl că sunt Fiul Lui, ei au fost cuprinși în slavă și s-au spăimântat, căci un nor i-a umbrit, și din nor Tatăl cu glas le-a spus: *«El este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!»*. Iar ei auzind glasul au căzut de spaimă cu fețele la pământ, dar Eu i-am atins și le-am spus: *«Ridicați-vă și nu vă înspăimântați!»*, căci slava Mea trecuse și rămăsesem doar Eu în ochii lor. Le-am spus apoi să nu se povestească la nimeni cu slava Mea văzută de ochii lor până ce Eu nu Mă voi scula din morți. Dar ei, înțelegând venirea zilei Domnului și știind că înaintea ei trebuie să vină Ilie să le spună tuturor de venirea Mea, M-au întrebat: *«De ce zic cărturarii că trebuie să vină Ilie mai întâi?»*. Eu atunci le-am spus lor că vine cu adevărat Ilie și pe toate le va așeza, și le-am mai spus că el a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, și au făcut cu el câte au voit, și așa va să pătimească de la ei și Fiul Omului. Atunci au înțeles ucenicii că Ioan a fost cel care a venit înaintea Mea cu vestea împărăției cerurilor pe care Eu venisem s-o așez peste om și să fie omul împărăție a Mea. Amin.

O, poporul Meu, nu înțeleg cititorii Scripturilor Domnului ce este împărăția lui Dumnezeu. Cerul și pământul sunt ale Mele, și pentru om le-am întocmit, și apoi l-am făcut pe om ca să fac din el împărăția Mea și să împărătesc din el peste pământ, având cerul împărăție în om, dar n-am putut să-Mi fac stat în om cu împărăția cerurilor pe pământ și nu înțeleg cititorii Scripturilor ce este împărăția lui Dumnezeu. Dar tu ești cel învățat de Dumnezeu, poporul Meu, să știi ce este împărăția Mea și locul ei înăuntrul trupului tău care o acoperă pe ea ca să iasă din trupul tău faptele ei înaintea oamenilor, iar ei să-L slăvească pe Dumnezeu și să înțeleagă slava Lui din mijlocul tău. Mai vârtos decât oamenii însă trebuie să știi tu slava Mea în care ești învăluit, și din norul căreia Tatăl Se slăvește în Mine cu cuvântul, ca să-l iei tu pe el apoi, și cu duhul și cu

puterea lui Ilie să-l împarți oamenilor și să-l împarți fiilor lui Israel, ca să se întoarcă și ei cu inima și cu fața lor către părinții lor cărora le-am dat făgăduințele, și să-și întoarcă părinții lor inima către ei ca să-i mântuiesc pe ei, că Eu Mântuitor am venit pe pământ și stau învăluit în slava cuvântului Meu, iar Moise și Ilie sunt în slava Mea și Mă sfătuiesc cu ei în toată venirea Mea, iar Tatăl cuvintează prin Mine tot cuvântul Său. Amin.

O, copii care-Mi stați cărare ca să vin pe ea la poporul Meu și ca să-i țin inima și mintea și trupul și sufletul împărăție a cerurilor și nu împărăție a lor! Cine voiește să vină după Mine, acela se leapădă de sine și în fiecare zi îmi urmează făcându-se asemenea Mie. O, copii căzuți la pământ de mărirea slavei Mele și de greul sub care voi vă pierdeți pentru Mine puterea sufletului și viața lui ca să-l mântuiți pe el, ca să mântuiți pe poporul Meu! O, copii zbuciumați și sleiți de puteri! Lucrați, fiilor, cu duhul și cu puterea lui Ilie pentru așezarea în om a împărăției Mele care strălucește din om, și învățați pe cei pe care Eu îi povățuiesc din cele cerești și nu din cele pământești și trupești, învățați-i să petreacă înaintea Mea cu viață binecuvântată în fiecare zi, aducând-o pe ea înaintea Mea după plăcerea Mea, căci Duhul spune prin Scripturi despre cei fericiți care locuiesc împreună și unde Domnul a hotărât binecuvântarea Lui. Amin.

Viața binecuvântată este viața care stă înaintea Mea cu credincioșie, și în lumina ei toate ale ei stau și se văd, căci Eu am spus, și iarăși spun: *«Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze în fiecare zi, că cine va căuta să-și mântuiască sufletul spre bucurii fără Dumnezeu și spre viață ușoară și fără dureri, acela și-l va pierde în acestea, dar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine în fiecare zi, acela și-l va mântui»*. Și de ce și-l va mântui? Și-l va mântui de moarte, fiilor, căci moartea și șoapta ei stau mereu la ușa inimii și a cugetului omului ca să-i câștige omului sufletul, dar cel ce ia crucea, acela să știe că ea este viață, iar viața este cea care doare în om, nu cea care se bucură în om și pentru care omul nu se leapădă de sine.

O, fiilor călăuzitori ai poporului Meu, cel ce se leapădă de sine iubind crucea în fiecare zi și nu viața cea făcută din bucurii nălucitoare, acela nu-i trebuie multă dovadă din cer pentru credința lui și pentru viața lui cea de sub cruce. Acela își pierde mereu sufletul pentru Mine și nu pentru sine, căci vai celui ce trăiește pentru sine! Și cine poate să învețe și să trăiască în fiecare zi pentru Mine și nu pentru sine? Cel ce învață aceasta este acela care duce viață binecuvântată între pământ și cer, este acela care iubește iubirea care se vede când ea este în om. Amin. Omul fără Dumnezeu, omul fără de iubire se ascunde în sine cu el însuși, dar omul cel de sub cruce stă mereu cu viața lui sub binecuvântare, și orice gând și faptă a lui el o aduce lui Dumnezeu ca să i-o vadă și să i-o știe Dumnezeu, căci nimeni, fiilor, nimeni nu se poate ascunde ca să nu-l vadă Dumnezeu. Iar voi țineți-Mi treaz poporul și dați-i viață binecuvântată, să am Eu viața Mea în fiii Ierusalimului, iar ei să-și piardă sufletul pentru Mine și nu pentru ei, căci Eu sunt sfânt, fiilor, și trebuie să am popor cu viață binecuvântată, și altfel nu. Amin. I-am învățat mereu să lucreze, i-am îndemnat să lucreze toți, și sub lumină să lucreze ca să-i primesc pe ei. Cine nu-și lucrează în fiecare zi cruce, acela nu face aceasta pentru că nu se leapădă de sine, pentru ca să trăiască pentru sine și nu pentru Mine urmându-Mi Mie.

O, fiilor călăuzitori și luminători peste poporul Meu, fericit este omul cel plin de cruce, cel plin de dureri pentru Dumnezeu, că acela are în Mine sufletul său și primește viață binecuvântată din cer și de pe pământ, și așa stă cu ea în Mine, căci și-o câștigă de la Mine și nu de la el.

O, fiilor, pierdut este omul cel plin de dureri pentru el, cel plin de nemulțumiri în el! Acela are în el și nu în Mine sufletul său și nu duce viață binecuvântată pe pământ, căci cine stă în el, nu are cine să-i binecuvinteze din cer și de pe pământ viața și faptele ei, și nu-și câștigă viață de la Mine, ci numai de la el, și mare durere se face el pentru Dumnezeu și pentru cei ce stau pe pământ înaintea Mea cu viață binecuvântată. Viața binecuvântată este cea care se binecuvintează peste om, iar Eu te-am învățat, poporul Meu, că nu te primesc dacă nu ești binecuvântat în toate ale trăirii și ale vieții tale și ale lucrărilor ei. Iar când te învăț pe tine, pe tot omul îl învăț, ca să

știe și să audă tot omul că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-Mi urmeze în fiecare zi cu crucea lui, cu viața lui cea de sub cruce, cea de sub ascultare, căci fapta cea cu ascultare este păzită așa cum crucea îl păzește pe om când omul o iubește și o cinstește și stă sub semnul ei cu trupul, cu sufletul și cu duhul său. Amin. Omul care duce viață binecuvântată pe pământ, acela este cel ce o pune pe ea înaintea Mea, așa cum Eu, ducând viață de fiu, aduc în toată clipa viața Mea și fapta ei înaintea Tatălui Meu, și nimic nu fac decât ceea ce-Mi dă Tatăl să port și să lucrez și să grăiesc și să iubesc. Am spus cu cuvântul Meu cel din Tatăl că cine nu-și are trupul luat din cer, de sus, nu poate să aibă în el împărăția lui Dumnezeu, nu-l poate avea pe el împărăția lui Dumnezeu.

Omul trebuie să-și aibă trup din cer, fiilor. Trupul cel din cer nu mai este trup născut de pe pământ, din nelepădarea de sine a omului care se iubește pe sine și care așa își naște fii. O, fiilor, cel ce este născut din trup, trup este, și face faptele trupului, dar cel ce este născut din Dumnezeu, de sus, acela este duh și nu mai este trup, și așa face el faptele duhului și așa iubește el pe pământ viață binecuvântată, făcând din ea cruce, așa cum am făcut Eu viața Mea.

O, fiilor, Eu nu pot să binecuvintez viața omului dacă el nu și-o pune înaintea Mea, iar Eu v-am îndemnat pe voi spre trăiri cerești care să vă hrănească cu viață, care să vă facă să vă lepădați de voi, să nu stați în voi, ci să stați în lumină. V-am îndemnat să stați sub călăuză, ca să vă pot primi pe voi, ca să vă pot avea pe voi. O, ce ați face voi dacă nu v-aș învăța mereu, dacă n-aș grăi cu voi ca să vă învăț darul grăirii și roadele ei cele pline de binecuvântarea Mea pentru voi, pentru grăirile voastre cu Mine? Ați înțeles voi, oare, de ce v-am spus Eu că nu vă pot primi fără de călăuză Mea de peste voi? A înțeles omul care aude învățătura Mea de peste voi, a înțeles el că trebuie să se lepede de sine pentru viață sub cruce, pentru trăire cu ascultare, și care-l duce pe om sub binecuvântarea Mea, sub viață binecuvântată pe pământ?

O, fii ai oamenilor, și voi, copii cu care grăiesc pe pământ ca să audă fiii oamenilor durerea Mea de la om! O, numai hoțul nu spune fapta sa, numai acela nu vrea să fie prins, să fie cunoscut, căci acela se iubește pe sine și caută să-și câștige de partea lui sufletul, dar cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, acela se leapădă de sine și îmi dă Mie viață în el în fiecare zi și, stând sub cruce, așa iubește, așa își păzește sufletul de viața care-l pierde pe om. O, fii ai oamenilor, acum două mii de ani Mi-am acoperit în norul slavei Mele ucenicii, iar glasul Tatălui Meu ascuns în nor a mărturisit ascultarea Mea de El numindu-Mă Fiu al Său de Care să asculte ucenicii Mei, și așa a spus din nor Tatăl: *«El este Fiul Meu; să ascultați de El!»*. Amin. O, fii ai oamenilor! Fericiți ați fi voi dacă ați asculta de fiii lui Dumnezeu care umblă în lumină înaintea Mea pentru ca să aibă viață binecuvântată și nu ascunsă de la fața Mea, că nu e om care să se poată ascunde sub învelișul lui ca să nu-l vadă Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul pentru om.

O, voi, copii care dați ființă cuvântului Meu, voiesc să-i dați și viață în oameni cuvântului cu care Mă așez peste voi. Mergeți cântând cântare de viață binecuvântată, și binecuvântată cu știrea lui Dumnezeu să vă fie prânzirea cea din ziua aceasta de praznic sfânt, căci Eu am spus: *«Nici un măr să nu mâncați, nici apă să nu beți fără Mine, ca să fiți binecuvântați și nu fără Mine peste voi»*. Și apoi, fiilor de sub povara venirii Mele, intrăm din nou cuvânt în carte pentru tot ce Eu am de înscris în ea pentru praznicul Meu de azi cu voi, pentru viața voastră întru Mine, pentru fața voastră înaintea Mea, căci Eu Mi-am schimbat fața în lumină strălucitoare înaintea ucenicilor Mei, iar voi în zilele acestea trebuie tot mai mult să vă schimbați înfățișarea înaintea Mea, pe cât de mult veți iubi să umblați în lumină, căci Eu lumină am venit să vă dau, și în ea să vă țin și să vă învăț să fiți ziua Mea, întâia între zile, căci Eu am făcut mai întâi de toată facerea, de toată fapta, lumina, fiilor.

Cântați cântarea „*Mântuiește, Doamne, poporul Tău*”, cântați cântarea crucii și prânziți binecuvântați, ca să fiți în lumina Mea și să fiți mai întâi de toate mereu, mereu lumină, fiilor. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, cât de mult ar fi să țină zilele Mele de praznic pe pământ cu oamenii! O, poporul Meu, cât de mult ar trebui să asculte de tine și de la tine fiii oamenilor cuvântul venirii Mele! Când slava Mea se aude venind spre voi, copii care stați acoperiți în norul slavei cuvântului Meu când el vine, voi apoi îi dați glas peste poporul Meu, și Eu stau cu zile de praznic în fața lui.

O, fiilor copii, fericit este cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, că acela se leapădă de sine și îmi dă Mie viața lui în fiecare zi și stând sub cruce așa iubește, așa își păzește sufletul său de viața care-l pierde pe om. Pe vremea Mea Ioan Botezătorul le spunea celor ce voiau să scape de cruce: *«Pui de vipere, cine v-a îndemnat să fugiți de mânia cea viitoare? Faceți roade de pocăință și nu vă bizuiți că aveți de tată pe Avraam, că Domnul poate și din pietre să-Și facă fii, că iată, acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roade de pocăință se taie și se aruncă în foc. Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc»*. Amin. O, fericit este cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, că acela face roade de pocăință și altfel el nu vine spre Mine. Omul nu știe ce înseamnă să vină el spre Dumnezeu și să fie el cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu el. El știe doar să fugă de mânia lui Dumnezeu, dar ca să-și ia iubitor crucea și să-Mi urmeze în fiecare zi, nu știe omul ce înseamnă aceasta. Mă uit pe pământ și văd mereu cât de mult s-a făcut tot omul mai mare ca Dumnezeu, cât se iubește pe sine omul fără să știe că prin aceasta el caută să-și câștige sufletul, și așa și-l pierde. O, cine să-l mai învețe pe om pocăința spre iertarea păcatelor lui, ca să nu se mai așeze mereu mai mare ca Dumnezeu, mai mult ca Dumnezeu? O, câtă masă de praznic așez Eu mereu pe pământ pentru viața omului, pentru pocăința omului, ca să facă el roade vrednice de pocăință, prin care să se lepede de sine și să vină după Mine în fiecare zi sub crucea sa, dându-I lui Dumnezeu sufletul său. Amin.

O, nu se poate omul ascunde sub învelișul lui ca să nu-l vadă Dumnezeu. Când am voit să-l aduc spre pocăință pe Cain, care și-a urât și și-a ucis fratele, el a dat să se ascundă în el, dar fața lui posomorâtă l-a scos în afara lui, căci omul stă în afara lui cu cele din el și nu poate să se ascundă în el omul. Îl îndemn pe om spre pocăință, spre iubire, spre încopilărire, spre aplecare, spre răbdare cu înțeleptire și spre neosândirea nimănui pentru scăparea sufletului său, căci sufletul nu trebuie să și-l câștige omul, ci trebuie să și-l piardă ca să-l pot Eu afla pe om sub crucea sa și să-l învăț împărăția umilinței, împărăția cerurilor cea plină de umilință pe pământ în om, căci slava Mea înaintea oamenilor a fost duhul umilit, iar fața Mea a fost umilința, care Mă slăvea pe Mine în mijlocul celor îngâmfați de pe pământ. Amin.

O, copii care stați sub cruce cu sufletul, cu trupul și cu duhul vostru când Eu vin cu praznic de cuvânt ca să vi-l dau și să-l împărțiți la cei ce știu slava iubirii de Dumnezeu împotriva iubirii de sine a omului! Voiesc să dați viață cuvântului Meu în oameni, și fericiți vor fi fiii oamenilor care vor asculta de voi, căci cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește, și plată de prooroc va lua cel ce Mă primește de la voi spre viața lui cea pierdută pentru viața Mea în el. O, ce frumos ar trebui să înțeleagă oamenii bolnavi de la duhul de sine din ei chemarea Mea care pe tot omul îl îndeamnă spre vindecare de sine! Cei ce sunt bolnavi cu trupul, se duc la spital și în fiecare zi așteaptă pe medic la patul lor de suferință, iar vizita medicului este așteptată, căci omul își caută alinare suferinței sale înfiptă în trupul lui. Așa ar trebui omul să primească și venirea Mea cuvânt pe pământ, și să ia de la Mine alifie pentru suferința lui, pentru nepocăința lui care se face suferință în el și nu dreptate, căci dacă ar fi dreptate, ea l-ar vindeca pe om de suferința lui și l-ar învăța pe el duhul iubirii de Dumnezeu, duhul care-l îndeamnă pe om la pocăință și nu la fuga de mânia care vine peste om de la nepocăința pentru păcate.

O, fii ai oamenilor, de este cineva între voi bolnav, voi chemați medicul ca să dea vindecare bolnavului, dar Eu prin Duhul Meu Cel din ucenicii Mei am spus altfel; am spus lor: *«De este*

între voi cineva bolnav, chemați preoții Domnului, care au alifie și untdelemn pentru uns, și rugăciune către Dumnezeu pentru vindecare, că mult poate rugăciunea dreptului prin umilința sa, și de va fi făcut bolnavul păcate, îl va ridica pe el, îl va mântui de el pe cel bolnav și îl va îndemna spre viață binecuvântată». Amin.

O, fiilor, cel bolnav de sine și care se pocăiește primind duhul umilinței de duh, acela se face om frumos prin cele frumoase din el, prin roadele pocăinței lui, căci sufletul lui se face casă a Mea, biserică a lui Dumnezeu. Voiesc prin învățatura Mea de peste voi să dau viață cuvântului Meu în oameni, căci venirea Mea pe pământ cuvânt este doctorie pentru om, fiilor, și fericit este omul care ascultă sfatul Meu pentru boala sufletului lui așa cum bolnavul ascultă de sfatul medicului pentru suferința trupului lui. Vin vindecător pentru fiecare om care voiește vindecare de sine. Vin așa cum vine medicul din ușă în ușă intrând la cei bolnavi ca să le dea doctorie de vindecare. Cei ce știu ce înseamnă durerea, aceia Mă primesc, dar cei ce nu știu cu adevărat ce este ea, aceia se primesc pe ei, iar pe Mine nu, și nici pe cei trimiși ai Mei care și-au schimbat fața prin slava umilinței care vine de la ascultare de Dumnezeu ca să-i scape ei de mânia care vine peste cei ce nu știu să vină la Dumnezeu atunci când dau să vină pe calea cea cu umilință pe ea, pe calea cea cu slava care vine de la Dumnezeu și nu de la oameni. Amin.

O, fiilor care Mă așezați în carte, am cu Mine pe copilul pe care-l pomeniți înaintea Mea după șapte ani de la chemarea lui la Mine, căci pe pământ el s-ar fi despărțit de Mine, dar în cer Eu l-am unit cu cei ce slujesc ziua și noaptea înaintea Mea aducând ei rugăciuni Mie pentru cei de pe pământ. El grăiește cu voia Mea și așa spune el celor ce l-au avut de fiu:

– Voi nu mă mai aduceți pe mine spre voi! Fiți cumiți, fiți umiliți prin Duhul Domnului și lăsați-mă pe mine să vă aduc eu pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător pentru voi, căci eu ascult de cei ce m-au trimis spre Domnul mereu, mereu pe pământ ca să ascult de El, și tot așa și în cele cerești mi-au dat intrare tot ei ca să mijlocesc pentru voi, iar eu ascult de ei, de cei ce mi-au semnat intrarea în cele cerești atunci când Domnul m-a chemat.

Eu ascult de Domnul în cer, iar voi pe pământ mai vărtos trebuie să ascultați de El, că pe pământ e greu de Dumnezeu și nimeni nu se trezește cum se cade atunci când dă să se pocăiască de viața cea deșartă, și sunt mulți între aceștia care nu au cunoștință de Dumnezeu așa cum s-ar cuveni să aibă, și aceasta este spre rușinea lor, fiindcă ei nu știu ce este învierea morților pe pământ și în cer, de pe pământ și din cer. Nimeni nu mai știe pe pământ că un fel este trupul oamenilor și un fel este trupul dobitoacelor, că alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești, iar stea de stea se deosebește în strălucire când e vorba de cele cerești și pământești; și cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și vai celor ce nădăjduiesc în Domnul numai pentru viața lor de pe pământ, că aceia sunt de plâns între toți oamenii. Dar voi stați treji cum se cade și nu vă lăsați înșelați, căci tovarășii rele strică obiceiurile cele bune, iar voi trebuie să aveți cunoștință de Dumnezeu de la Dumnezeu, Care este cu voi, că învierea morților este să dea omul trupul cel stricacios pe trupul cel nesticacios; trupul cel de necinste pe cel de mărire, căci așa este scris de la Domnul: «Se seamănă trupul întru slăbiciune, și înviază întru putere, căci dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc, căci omul cel dintâi a fost făcut cu suflet viu, iar cel de pe urmă, cu duh dătător de viață, fiindcă mai întâi este firescul și după aceea cel duhovnicesc. Căci precum omul cel dintâi a fost luat din pământ, omul cel de al doilea este din cer, iar noi, după cum am purtat chipul celui pământesc, purta-vom și chipul celui ceresc».

Fiți treji cum se cade, căci cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și așa să învățați voi învierea, căci mulți sunt pe pământ între cei ce cred care nu au cunoștință de Dumnezeu, și nu trupul ce va să fie se seamănă, și de aceea nu înțeleg oamenii cum înviază morții și cu ce trup au să vie, și de aceea oamenii care nu înțeleg nu înviază. Să ia oamenii de la voi tot ce vă spun eu din locuința mea cea din cer, și să se gătească pentru cele ce va să fie pe pământ și care nu se pot vedea cu ochii celor pământești, ba

chiar nici de ochii cei duhovnicești, ci se văd numai cu ochi cerești acestea ce nu se văd. Amin. Iar voi nu mă mai aduceți pe mine spre voi, ci fiți cumiți și umiliți prin Duhul Domnului, ca eu să vă aduc pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător între cei din cer pentru voi prin știrea celor ce Domnul îi are punte a Sa între cele cerești și cele pământești. Amin.

– O, poporul Meu, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am grăit prin Scripturi acum două mii de ani, Eu sunt Cel ce le împlinesc, căci am spus că vine vremea și a și venit când toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceia vor învia întru nesticăciune și vor mărturisi pe Dumnezeu. Amin.

Binecuvântată să vă fie jertfa cea de iubire pentru cel pomenit între cei din cer de voi, cei de pe pământ mijlocitori între cei de pe pământ și cei din cer. Amin. Căutați să aveți cunoștință de Dumnezeu cum se cade să aveți ca să fie înviere pe pământ, că dacă nu faceți așa, mai greu Mă doare de la voi decât de la lumea care nu are cunoștință de Dumnezeu. Dar Eu am venit la voi cuvânt pe pământ ca să fiți vii și să vă vadă cei morți și să învieze la vederea voastră care are în ea slava umilinței, slavă ca a Mea și nu ca slava omenească, vindecare din cer și nu de pe pământ.

Ascultați tot cuvântul Meu pus peste voi, fiilor. Ascultați de tot cuvântul cel pus peste voi de cei ce sunt pe pământ cuvântul Meu între voi și nu cuvântul lor, și primiți-i deschizându-le, căci orice doctor grăiește și se poartă cu cel neputincios după neputințele lui și îi dă doctorie după cum sunt slăbiciunile lui, ca să-l aducă spre întregire de trup, de suflet și de duh. Auziți-Mă când bat și învățați să fiți primitori, căci trimișii Mei dintre voi sunt cei ce vă poartă pe voi spre Mine, și pe Mine spre voi, fiilor, și fericiți veți fi voi dacă veți înțelege cum se cuvine taina învierii, trecerea mereu de la moarte la viață atunci când greșiți și când cei trimiși ai Mei deschid mormintele voastre ca să vă scoată mereu la lumină, și mereu, mereu să fiți vii, și în lumină să iubiți să fiți și să umblați înaintea Mea schimbați din slavă în slavă. Amin, amin, amin.

06/19-08-2004